

Lupul și barza

La Fontaine

Poftit odată la un praznic,
Un Lup lihnit, mâncău năpraznic,
S-a lăcomit atât, încât
I s-a înfipt adânc în gât,
Un ciot de os cam țăpligos.
Dar spre norocul Dobitocului,
S-a nimerit prin partea locului
O Barză care i l-a scos.
Barza, gata,
Cere plata.
- „Îți mai arde și de șagă?
Scapi din gura mea întreagă
Și mai vrei, acum, pitaci?
Zău, cumătră, știi că-mi placi?
Șterge-o, rogu-te, degrabă!
Și să nu-mi mai cazi în labă!”